

[Paul Holt.]

Jeg kan i al Almindelighed henholde mig til de principielle Synspunkter, jeg fremkom med under første Behandling af dette Lovforslag. Man kan jo gribes af nogen Pessimisme, naar man arbejder sig igennem disse Ændringsforslag, og man kan spørge sig selv: Har den danske Stat overhovedet økonomisk Mulighed for at ansætte heldags Arbejdskraft? Dermed tænker jeg paa nogle specielle Grupper, som blev omtalt ogsaa under første Behandling af Lovforslaget, og som er stillet saaledes, at de for at opretholde det, man i Almindelighed opfatter som et Eksistensminimum, nødvendigvis maa have Overarbejde. Det er muligt, at Staten ikke har Raad, og det er derfor, man bliver noget pessimistisk, naar man ser det fremkomne Resultat, idet man maa gaa ud fra, at der har været en ærlig Vilje til Stede til at give alle, hvad der retteligt tilkommer dem.

Af de Spørgsmaal, jeg havde Lejlighed til at omtale ved første Behandling, skal jeg særlig nævne et, nemlig Spørgsmaalet om den socialtbetonede Del af Lønnen. Det har ikke, kan jeg se af Betænkningen, været muligt at tage Hensyn til disse Betragtninger, og det vilde naturligvis ogsaa have tvunget en fuldstændig Omlægning af dette Lønningssystem frem, saa jeg forstaaer godt, at det ikke har kunnet lade sig gøre paa dette Tidspunkt. Jeg skal derfor paa min Gruppens Vegne sige, at vi ikke vil støtte de Ændringsforslag, der er fremsat af det kommunistiske Mindretal, og som tager Sigte derpaa. Vi anerkender det Forslag, der foreligger. Vi er klar over, at det ikke er muligt paa nuværende Tidspunkt at fremsætte Ændringsforslag, der sprænger dette System. Følgen heraf bliver, at vi maa gaa ind for det Forslag, der foreligger vedrørende Reguleringsstillægget, og at vi ikke paa det Punkt kan støtte de af det kommunistiske Mindretal stillede Ændringsforslag.

Det er med stor Beklagelse, jeg ser, at det ikke er lykkedes at skaffe Statens Kontorister en bedre Placering. Det forekommer mig, at her er virkelig et Punkt, hvor man burde gøre noget alvorligt. Jeg forstaaer til fulde, at Kontoristerne ikke finder, at de er helt rigtigt behandlet i denne Sammenhæng, og vi vil derfor for vort Vedkommende stemme principalt for Mindretallets Ændringsforslag, idet vi i dette Tilfælde som i andre Tilfælde subsidiært vil stemme for det af Flertallet og den højtærede Finansminister stillede Ændringsforslag.

Det forekommer mig ogsaa, at man kunde have taget mere Hensyn til det Ønske, der er fremkommet fra Højesteretsdommernes og Landsdommernes Side. Det er naturligvis altid noget, at de faar Ret til under visse Omstændigheder at beholde Halvdelen af det Bestillingstillæg, der er nævnt det paagældende Sted i Lovforslaget.

Jeg hilser med Glæde Begyndelsen til Docenternes Afskaffelse, vel at mærke under den Forudsætning, at Docenterne bliver Professorer. Jeg haaber, at man vil fortsætte ad den Vej, man her er slaaget ind paa.

Det forekommer mig, at Udvalget kunde have taget mere Hensyn til de Ønsker, der er fremsat om ny Benævnelser, idet det viser sig, at man i nogle Tilfælde har taget saadanne Hensyn. Jeg skal nævne, at man stadig inden for visse Grupper, f. Eks. inden for Statens Kontrol med Guld- og Sølvarbejder, bruger Udtrykket Kontrolør, skønt der kræves en meget betydelig Uddannelse til denne Stilling, og det gælder ligeledes, som nævnt under første Behandling, Statens Kontrol med Æg, Smør o. s. v. Til disse Stillinger kræves der ogsaa en virkelig kvalificeret Uddannelse.

Af andre Enkeltheder kan jeg nævne, at vi kan ikke gaa med til at nedsætte Aldersgrænsen. Det forekommer mig, at de Argumenter, der er fremført fra Flertallets Side, i den givne Situation er overbevisende. Derimod kan vi støtte det af Socialdemokratiet under Nr. 170 stillede Ændringsforslag som en praktisk og retfærdig Aftrapning inden for Statsbanerne med Hensyn til Afgang, der i Fremtiden skal udskydes til det 70. Aar.

Med Hensyn til Fængselsbetjente, Officieranter og Sygeplejersker maa vi, ud fra almindelige Betragtninger vedrørende Lønninger, støtte de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Med Hensyn til Fængselsvæsenet opstaar der en ejendommelig Situation, idet man har indført dette, at 4 Fængselsinspektører faar Politimesterløn, medens der er 3 andre Fængselsinspektører, der ikke faar det, og deriblandt er der en, som er ansat, saa vidt jeg husker, i Fængselsdirektoratet. Det er det mærkelige ved denne Fængselsinspektør, at han er Politimestrenes overordnede; han har Tilsyn med Arresterne over hele Landet. Politimestrene er de paagældende Steder de øverste ansvarlige Ledere af Arresterne, og der vil da opstaa det skæve Forhold, at den nævnte Fængselsinspektør er Politimestrenes overordnede,